

Referenční seznam obsahuje dobrý výběr literatury, bohužel jen českých autorů. Závěrem si dovoluji upozornit na to, že poruchy paměti jsou častým, ale ne nejčastějším následkem traumatu mozku, jak autorka na str. 23 uvádí.

Z hlediska jazykového zbývá podotknout, že by v bakalářské práci nemělo docházet ke gramatickým chybám, obzvláště ne hned na úvodní stránce. Práci, přes jmenované připomínky, k obhajobě plně doporučuji.

Hodnocení práce: velmi dobře

V Praze dne: 13.1.2009

Doc. MUDr. Marcela Lippertová-Grünerová, Ph.D.

Doc. MUDr. Olga Švestková, Ph.D.

v. z. Olga Švestková

Posudek vedoucího bakalářské práce

„Neuropsychologické syndromy jako následek mozkového poškození a jejich rehabilitace“

Autor práce: Eva Stejskalová

Vedoucí práce: Doc. MUDr. Marcela Lippertová-Grünerová, Ph.D.

Cílem této bakalářské práce je přiblížení problematiky traumatu mozku a poruch paměti vzniklých následkem tohoto poškození.

Práce se skládá z úvodu, teoretické a praktické části, ke které autorka přikládá 2 kazuistiky pacientů s poruchami paměti následkem traumatu mozku.

Práce má rozsah celkem 43 stran, včetně referenčního seznamu a příloh. V teoretické části se autorka plošně zabývá anatomii mozku a druhy mozkového poškození, zvláště traumatického poškození mozku. Zde rozlišuje různé druhy mozkového poranění jako kontuze mozku, frontobazální poranění, epidurální a subdurální hematom. Tato forma rozlišení je v podstatě možná, bohužel ale některé druhy mozkového poranění zůstávají neúplné. Hlavní kapitolou teoretické části je definice a diagnostika oborů neuropsychologie a ergoterapie. Obor neuropsychologie je zde uveden jen přehledově. Také kapitola ergoterapie u pacientů s poruchami paměti je rozvedena jen velmi stručně. Následuje kapitola, která je zaměřena na rozlišení druhů paměti, jejich poruch a která také teoretickou část uzavírá.

Praktická část obsahuje způsob výběru pacientů a jejich vyšetření a také použité vyšetřovací metody ergoterapie. Kazuistiky jsou přehledně rozvedeny, s hlavním ohledem na ergoterapeutické vyšetření (hodnocení soběstačnosti a funkční hodnocení, také vyšetření kognitivních funkcí, hlavně paměti). Z mého hlediska je velká škoda, že neuropsychologická diagnostika, ze které jsou čerpány hlavní informace pro bakalářskou práci a pro práci s pacientem, není ani v základech uvedena. Autorka ale prokazuje, že je schopna vytvořit a rozvinout terapeutický plán, a v rámci ergoterapie terapii paměti také provádět. Je škoda, že u obou pacientů byla terapie prováděna jen 5krát, jelikož terapeutické ovlivnění poruch paměti vyžaduje daleko delší terapeutický interval. Toto omezení autorka také sama kriticky diskutuje v rámci diskuze. Poukazuje právě na nutnost dlouhodobé práce s pacientem s poruchami paměti.

Diskuze je vedena správným směrem a s ohledem na rozsah práce dostatečně rozsáhle, bohužel bez jakékoli citace referenční literatury, která do diskuze v každém případě patří.